

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Considerationes de fructu frequentationis pagina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

CONSIDERATIONES DE
utilitate frequentationis Sacra-
mentorum. III.

QVemadmodum simulac Iudæi cœ-
perunt fastidire manna cibum opti-
mum & suauissimum, qui huius Sacra- *Exod. 16.*
menti præferabat figuram, successit sta-
tim appetitus aliorum & cæparum &
carnium Aegypti: sic etiã ut primum
cœperit radium cælestis huius manna
corporis Christi, succedunt subito re-
rum carnalium & terrenarum cupidita-
tes.

Vt illi dum murmurauêre contra
Moysem & Aaron, quod eos ex Aegy-
pto eduxissent, & eò reuerti velle cœpe-
runt: sic & isti incipiunt de Confessari-
is conqueri, de què ijs qui huius boni il-
lis auctores fuerunt: sæpè etiã optant
nunquam hoc modo cœpisse viuere,
cum redeunt in memoriam suarum vo-
luptatum, quibus olim consumebant
tempus: neque cogitant se tunc infæli-
cissimam seruiturè seruiuisse Diabolo.

Vt Deus Iudæos cum murmure pre-
cantes, tamen exaudiuit, misitque illis
iuxta desiderium ipsorum copiam co-
turnicum: sic Deus sæpè iustè infensus
tam ingratis animis sinit illis euenire;
quæ

quæ cupiunt vt paulatim intermisſo Sa-
 cramentorum vſu, dent ſe hilaritati, vt
 minus anxio animo ſint de peccatis,
 quàm antè, vt denique ſuauitatis planè
 nihil ſentiant in Sacramentis, adeoque
 rideant frequentius communicantes.
 Sed quemadmodum illi cùm maximè
 coturnicibus edendis vacarent, ſubitò
 dirumpi & mori cœperunt, tamque a-
 cerbam habuerunt cœnam, antè tam
 impudenter ſſagitatam. nam tantif-
 per dum coturnices primum vident,
 mirantur, captant, deplumant, coquunt,
 guſtant, hilaritas erat; mox autem vo-
 luptatem hanc luant acerbiffimo ſup-
 plio. ſic & cuiſmodi hominibus eue-
 nit. Ad extremum enim temporum illi
 fallaciæ & ſuauitates illæ pereunt, ipſo
 cum dolore viuunt, cum angore mori-
 untur. Certè enim qui ſeminat ſpinas,
 vuas non colliget: & qui folia plantat,
 non comedet ficus: vt in Euangelio pro-
 nunciat Chriſtus.

Luc. 6.

QVIBVS TERRORIBVS SA-
 than quosdam à crebra commu-
 nione, ſoleat abſter-
 rere.

SOLAT Diabolus, inter cæteras artes
 timorè immittere ijs, qui ſæpè com-
 municant, vt aut vteantur, ne minus
 rectè

COMMVNIONE. 47

rectè confessi sint, aut vt suspicentur peccatum in eo se admisisse, vbi nullū est, aut si quod est, fingit maius, quàm sit, aut si horum nihil potest efficere, vt tam sibi malè compositi, tam inepti appareant, vt sibi ipsi videantur non esse tolerabiles. Addit huc etiam, vt putent quicquid agant, id aliquem habere defectum, totamque vitam suam plenam esse huiusmodi defectum maculis.

2, Immittit hos timores ex mera inuidia, quod hos videat esse apud Deum tam gratiosos: Vti olim fœlicitas Adami effecit, vt inuidia rumperetur, nec desisteret prius quàm illum eiecisset è paradiso. Itaque vnā ex duabus obtendit causam, vel eam facit, vt videantur peccata, quæ nulla sunt, aut grauiora quàm sunt: vt propterea rædō Sacramentorum effecti propter suam, vt putant indignitatem, ijs abstineant: vel si id non potest, vt eorum gustatum spirituales sic occupet, rebus aduersis & perpetua tristitia, vt suauitatem Dei in hoc Sacramento non sentiant.

3 Hac etiam arte fallit Diabolus. Diffidentiam immittit animo, vt minus credant Confessario, quā debent. Id autem eò facit, vt vel amittant meritum fidei, vel vt hac occasione Confessarium

48 DE FREQUENT.

farium labore & molestia distrahant, seu confitendo, plus quàm debeant, seu easdem res odiose inculcādo: vel quod videat illos habē diffidentia multum amittere bonorum, & spiritualium consolationum.

4. Plerumque hæc Diabolus conatur efficere, quia isti scrupli multum imminuunt de fervore amoris in Deum. Qui enim tam anxius est, non habet Deum eo loco quo debebat potius tam sibi de Deo fingit opinionem, ut videatur Iudex esse mundanus quidam, admodum cavillosus, qui causas omnes & calumnias varijs modis inquirat, ne secundum reum iustè pronūciat. Certè enim si cognoscerent, quanto desiderio salutis ipsorum teneretur Deus, quantisque illos quotidie cumulet beneficijs, fieri non posset, ut huc tristitiæ & angoris delaberentur. Multo etiam minùs, si cogitarent, quem ipsi thesaurum, quod pignus beatitudinis gestarent in pectore, quando cor habent quod solū ad bona feratur, putetq; leuiora omnia supplicia quavis Dei offensione. Quod decretum, dum firmum certumque habent, semper parati, aprique sunt ad ritè communicandum: bis enim animus sic illos Dei amicos efficit, ut nulla possit tristitiæ

